

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2016 ÅRG 48

Gud är Ljus

Solvända, en blomma som följer solen/ljuset. Också vi borde göra som som Solvändan och följa ljuset för att kunna leda vilsna medmänniskor mot det eviga ljuset.

LKK
100ÅR

Vi tror att Gud är Kärlek och Makt och Sanning och Ljus.

Det bekänner vi då vi läser vår trosakt. Gud är Kärlek och Makt och Sanning och Ljus.

Och vår mässa avslutas med välsignelsen som inleds med orden "Må de heliga, vilkas lärjungar ni strävar att bli, visa er det Ljus ni söker och giva er sin medkänslas och visdoms starka hjälp".

Trefaldighetstiden inleds med huvudtankar som skall hjälpa oss att förstå något av vad Gud är. Den 2:a sönd. efter Trefaldighet är huvudtanken Gud är Ljus.

Ljus är alltså intimt förknippat med Guds skapelse. Ljus har alltid varit en gudomlig egenskap oavsett religion.

Ljus är det absolut viktigaste för allt levande - både på det fysiska och andliga planet.

Ingenting kan existera utan ljus. Hur ljus påverkar vår natur ser vi speciellt vid den här årstiden, den ljusaste tiden på året då allt växer och spirar och är i sin fagreste utsmyckning.

På det andliga planet är Ljus jämte Kärlek och Sanning de viktigaste gudomliga egenskaperna vi människor har att utveckla. De tre egenskaperna är så förknippade med varandra att de inte kan utvecklas separat. Vi talar ofta om Kärlekens Ljus och om Sanningens Ljus.

Aposteln Johannes skriver i sitt första brev: "Den som säger sig vara i ljuset men hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. Den som älskar sin broder förblir i ljuset.

Och i Johannesevangeliet kan vi läsa Jesu ord: "Den som tror på mig han tror på den som sände mig. Jag är ljuset som har kommit hit i världen för att ingen som tror på mig skall bli kvar i mörkret.

Dessa ord lär oss om Kärlekens Ljus och Sanningens Ljus. Kärlek till våra medmänniskor och tron som skall leda oss - Kärlekens Ljus och Sanningens Ljus - de som både du och jag alltid måste ha som ledstjärnor i våra liv.

Det är din och min skyldighet - som medmänniskor - att alltid sträva efter att öppna oss för den gudomliga kärlekens ljus så att vi som fyrbåkar kan visa vägen för dem vi möter i vår vardag. Visa vägen till Guds heliga Närvaros eviga solljus.

Det är också vår skyldighet - mot oss själva - att alltid sträva efter att öppna oss för den gudomliga Sanningens Ljus som ligger djupt förborgat inne i vårt innersta.

+Sten-Bertil

OFFICIELLT

Vid mässan i S:t Mikael och Alla Änglars kyrka den 29 maj 2016 ordinerades Oskar Buman till Klerkens grad och Fernando Nope till Exorsistens grad av biskop Evert.

Den 4 juni mottog Lykke Granlund Dopets sakrament, dopförrättare var biskop Sten-Bertil.

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2016:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 1 oktober 2016 kl. 13.00 i S:t Mikael och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 6, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 30 augusti 2015.

Namn på ombud, för församlingar och klerikala synoden, med adressuppgift ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 30 augusti 2016.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Mer utförligt program för Mikaelihelgen kommer att finnas tillgänglig i församlingarna och på LKK:s hemsida på internet.

Styrelsen

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

MYSTERIUM TREMENDUM

Kommentarer till Den Heliga Eukaristin eller Mässan av Raymond Blanch

Forts från Communio nr 1, 2016

OFFERTORIET

Detta är början av själva Eukaristien = tacksägelsen. Den yttre förberedelsen, det andliga templet har fullbordats och nu börjar den inre förberedelsen - kanalen som skall mottaga den andliga välsignelsen. Prästen offerar brödet som skall bli den konsekreerade hostian. Detta kan tolkas symboliskt som ett offer av oss själva som vi nu är, utvecklade och tillhörande den fysiska världen. På samma sätt som brödet skall förvandlas, konsekreras, för att bli en hostia så skall vi förvandlas till sist för att bli en del av Kristuslivet. Detta ligger långt framför oss utan tvekan, men det framstår för oss nu som något som skall komma.

"vi tillber Dig, o Gud, som är livets och godhetens källa..." Vi offerar brödet tillbaka till Honom, som ett tecken på det Han har givit oss, ännu ger och alltid kommer att ge oss. Hur skall detta tolkas? Vanligen som "Jordens frukter", alla de ting som vi får för vår fysiska existens. Detta är den allmänna tolkningen och är såvitt sann, men den går inte tillräckligt långt. "Dina egna livgivande gåvor till oss". Vilka är då dess livgivande gåvor? Först av allt själva vår existens. Anden djupt inom var och en är en gåva av Gud, en del av Honom själv precis som själen. Och dessutom det vi kallar vårt personliga medvetande, som vi är medvetna om och som är medvetet som sin egen existens och om saker omkring sig - det också är en gåva från Gud och uppstår ur dessa andra gåvor. Och anden och själen tillsammans, ty de är egentligen en, de endast verkar vara skilda ting. Det är Guds verkliga gåva till oss, en pågående, aldrig upphörande oändlig gåva och jämfört med detta är allt annat obetydligt. Detta är de djupa tankar man bör ha när offertoriet läses.

"Blandar vi nu vatten med detta vin". Detta är också symboliskt.

Vinet representerar den odödliga själen, "den som bor i det innersta". Och liksom själen representerar anden så visar själen en del av sig i fysisk inkarnation, när

den formar och uppehåller det personliga medvetandet.

Prästen håller litet vatten i kalken för att blanda med vinet; bara litet ty det personliga medvetandet, som vattnet symboliserar, är endast en liten del av det större medvetandet som är själen. Så som vinet och vatten nu fullständigt blandats, så är själ och medvetande ett, även om det inte alltid verkar vara så. Utan själen funnes inget personligt medvetande - inget alls. Ty själen är skapare och upprätthållare av vårt medvetande och allt vi är.

"Enligt uråldrig sed": Detta kan tolkas på två sätt. Det är något som har gjorts i två tusen år i kyrkan och så tolkas det vanligen. Men symboliskt har själen sedan urminnes tider inkarnerat för att få erfarenhet och utvecklas.

Prästen offerar kalken: "Vi offerar denna kalk till Dig, o Herre, med glädje och fröjd". Vi offerar till Gud allt vi är, allt vi vet och tror att vi är, allt i vår vetenskap, ty detta är vägen till något annat och större som vi vet existerar, bortom vår kunskap och erfarenhet. Detta är Kristi och kyrkans lära. Det är denna väg Han vill att vi skall gå. Det är offrandets väg, "heliggörande": Må den tillbedjan som vi frambär (Oss själva) stiga upp till ditt Gudomliga Majestät som ett rent och inför Dig värdigt offer".

Ty människan har här, åtminstone symboliskt, nått det stadium när hon vet att hennes väg är offrande, att ge upp allt hon vunnit som både själ och lägre medvetande, att ge upp allt hon är för det större medvetande som är bortom och över: i korthet till det enda Medvetandet, Kristusmedvetandet.

ANDRA BERÖKNINGEN

Vi skall här stanna inför användandet av rökelse i gudstjänsterna. Rökelse har använts från kyrkans första tid, med åtminstone tre intentioner: den är symbolisk, en hedersbetygelse och en reningsakt. Den stiger upp inför Gud som en symbol för vår bön och tillbedjan och sprider sig genom kyrkan som en symbol för Guds välsignelse. Den offras som ett tecken på vår

respekt. Och då speciellt för att åstadkomma rening.

Ännu idag används rökelse i så gott som alla religioner utom i de protestantiska kyrkorna. Skriften tar på många ställen upp rökelsens användning, som i Malaki: "På varje rum skall rökoffer frambäras i mitt namn". Lukas säger "att det tillföll honom (Zacharias) att gå in i Herrens tempel och tända rökelsen". Och slutligen i Uppenbarelseboken: "Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret och han hade ett gyllene rökelsekar; och mycken rökelse blev given åt honom, för att han skulle lägga den till alla de heligas böner på det gyllene altare, som stod framför tronen. Och ur ängelns hand steg röken av rökelsen med de heligas böner upp inför Gud".

Med rökelsen förbereder vi den magiska sidan av Eukaristien - nattvardsmysteriet.

Den niofaldiga berökningen av korset symboliserar offrandet till den treeniga Gud av den trefaldiga människa han skapat till sin avbild. Den visar, att vi erbjuder "oss själva, vår själ och kropp" till varje person i treenigheten i tur och ordning. Prästen skall när han gör berökningen ha denna intention. Ty den högre delen av vår natur anden och själen, är inte helt överksamman när det gäller ting här nere. Vi måste skapa tillfällen för dem att uttrycka sig, att manifesteras sig. Här är ett sådant tillfälle. Medan prästen svänger karet, säger han tyst: "Till Fadern tillägnar jag ande, själ och kropp" och på samma sätt till Sonen och den Helige Ande.

De närvarande skall inte heller låta bli att överlämna sig. Vi skall inte låta andra sköta detta åt oss - det är vårt gemensamma arbete, som är önskvärt och nödvändigt. Alla har något att bidra med och skall göra vad de kan. Det är detta som gör Eukaristien till en levande kraft. Ty vi är, eller kan bli, "medarbetare med Kristus" i denna Eukaristi som Han instiftat och upprätt håller från dag till dag.

Forts. sid 4

Mysterium Trimendum

Forts från sid 3

ORATE FRATRES

Detta betyder ordagrant "Bröder bed..." Den gamla formen i liturgin var mera uttrycksfull än vår nuvarande avkortade form: "Bröder, vi har byggt ett tempel, varigenom Kristi kraft skall utsändas. Låt oss nu bereda en kanal för dess mottagande".

Den heliga mässan delas på ett naturligt sätt i tre delar: Förberedelsen som just är avslutad, konsekrationen och det som leder fram mot den samt distributionen eller mottagandet när det gäller dem,

som kommer att mottaga komunionen.

Prästen skall nu med församlingens hjälp iordningställa de instrument eller medel genom vilka välsignelsen skall komma ned. Han tillreder "dessa skapande ting bröd och vin", som skall transubstantieras till Kristi lekamen och blod.

"Må vara värdigt inför Gud, vår allsmäktige Fader". Det är intressant att notera, att den följande bönen liksom konsekrationens bönen vänder sig till Gud Fadern. Introitus, Kyrie och Gloria vänder sig till de tre personerna i treenigheten i lika hög grad. Men nu i

detta viktiga ögonblick vänder vi oss till Enheten, den ene; Gud Fader allsmäktig, alltings ursprung och upprätthållare.

Församlingen har med sitt svar till prästen lämnat sin tanke - och känslkraft som man enskilt och gemensamt har framkallat. Den läggs till prästens och blir "vårt lov - och tackoffer" som vi överlämnar. Men vi offrar mer än så "här offrar och frambär vi till dig vår ande, själ och kropp". Det betyder: oss själva - vår ande som verkar vara långt borta, men i själva verket är vårt verkliga jag, en del av Gud själv, från vilken den har utgått och till vilken den vill återgå.

Forts. i nästa nummer

Helgutflykt med Sakramental Välsignelseandakt på Capella Ecumenica, söndag 28 augusti 2016

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en liten ö i S:t Anna skärgård. Kapellet är kopia av en medeltida församlingskyrka och byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner.

Vi träffas sedan vanligt i Söderköping lördag 27/8 kl 17 (OBS tiden)
Båt avgår från Kungshällsudden kl. 10.00 och 10.30.

Upplysningar:
KristerFast 070-6779982
Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till Sesshin vid två tillfällen.
25-29/7 3 dagar.

1-6/8 4 dagaqr.

Sovsäck och vegetarisk mat medtages för eget bruk.

I övrigt utrustning som för fjällvandring.

Övriga upplysningar och anmälan:

Evert Sundien

tfn. 070-660 42 69

sundien@telia.com

Vishet & hemlighet

Evangelium enligt Thomas

Forts från *Communio* nr 1, 2016

Man finner motsvarande resonemang i Johannesevangeliet 3:1-6 där den judiske rabbinen Nikodemus blir förbryllad över uttrycket "född på nytt":

Bland fariséerna fanns en man som hette Nikodemus och var medlem av judarnas råd. Han kom till Jesus en natt och sade: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare. Ingen kan göra sådana tecken som du utan att Gud är med honom." Jesus svarade: "Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike." Nikodemus svarade: "Hur kan någon födas när han är gammal? Han kan väl inte komma in i moderlivet och födas en gång till?" Jesus svarade: "Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike. Det som har fötts av kött är kött, och det som har fötts av ande är ande. (Joh. 3:1-6)

I Thomasevangeliet klargör Jesus att Gudsriket inte är en plats, utan ett livstillstånd. Detta livstillstånd karaktäriseras av Enheten, det vill säga att se bortom motsatserna, bortom den duala världen. Ja, i ett skådande där det inte längre råder någon uppdelning mellan kön – där träder vi in i Gudsriket. Gudsriket är fritt från jämförelser. Det är, som mystikerna säger, "Intet" där inga kategorier längre finns. Återigen väljer Jesus också att se barn som förebildande exempel på det livstillståndet. Vi möter det i nämnda Johannesevangeliet men också i Matteusevangeliet där barnen är förebilder.

Vid den tiden sade Jesus: "Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och

uppenbarat det för dem som är som barn. (Matt 11:25)

Vid samma tillfälle kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: "Vem är störst i himmelriket?" Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: "Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig. (Matt 18:1-5)

Barn lever i ett oskyldigt livstillstånd där de två könen ännu inte blivit varandras motsatser. Om vi går tillbaka till Mosebok (1 Mosebok 3:7) så är det första som Adam och Eva lägger märke till efter det att man ätit av Kunskapens träd att de är nakna och därför skyler sig för varandra med fikonlöv. Det är ju också så som Gud får veta att de ätit av det förbjudna trädet. Kunskapen som människan fått genom att äta av trädet är kunskap om gott och ont, om det moraliska valet, om att skapa skillnader och likheter. Gudsriket är tillståndet bortom skillnaderna.

Hans lärjungar sade: "När skall du uppenbara dig för oss och när skall vi se dig?" Jesus sade: "När ni klär av er utan att skämmas och tar era kläder och lägger dem under era fötter som små barn och trampar på dem, då [skall ni bli] den Levande Faderns barn och ni behöver inte frukta." (Thomas 37)

Särskilt intressant blir det i och med dessa ord:

Jesus sade: "Faderns rike kan liknas vid en kvinna som bär en kruka full av mjöl och har en lång väg att gå. Krukans handtag gick sönder

och mjölet läckte ut bakom henne på vägen. Hon märkte det inte och hon visste inte om olyckan. När hon kom hem ställde hon ner krukans på marken och hon fann den tom." (Thomas 97)

Den här versen går att knyta till den så kallade *apofatiska* mystiken, det vill säga den negativa teologin, där upplysningen inträder först när vi blivit tomma på alla begrepp, när alla koncept upplösts, där ingenting finns som kan mätas, värderas och bedömas. Enligt Thomasevangeliet är Gudsriket en hög grad en andlig kvalitet, ett livstillstånd bortom motsatserna, bortom värderande och bedömande begrepp. Synden uppkommer först i och med uppkomsten av motsatserna, tillståndet där ljus skiljs från mörker, där det som är ett blir tvåhet. Befrielsen från tvåhet är också vägen till frälsning, trons mysterium:

Jesus sade: "Om Två sluter fred och blir Ett i detta enda hus skall de säga till berget, 'Flytta dig!' och det skall flytta sig." (Thomas 48)

Jesus sade: "Från Adam och till Johannes Döparen kan man inte finna någon, född av kvinna, som är större än Johannes Döparen. Men jag har sagt att den av er som blir liten som ett barn skall känna riket och han skall vara större än Johan-nes." (Thomas 46)

Gudsriket som det som genom-syrar, som inre ljus, som det som är "bortom" och "bakom" det vi ser är en återkommande insikt i Thomasevangeliet.

Jesus sade: "Faderns rike skall liknas vid en kvinna som tog litet surdeg och blandade det i mjölet och 'bakade stora bröd.'" (Thomas 96)

Forts. sid 6

Vishet & hemlighet

Forts från sid 5

Parallellen till detta finner vi i liknelserna om himmelriket i Matteus 13:33 och Lukas 13:21. Också aposteln Paulus talar om Gudsriket i dessa termer som den värld och verklighet där Gud blir allt överallt (1 Korintierbrevet 15:28).

Jesus sade: "Detta universum skall försvinna och det som är bakom detta skall förgås. De döda är inte levande och de levande skall inte dö. De dagar ni åt det som är dött gjorde ni det levande. När ni kommer in i ljuset, vad skall ni då göra? Den dagen ni var En blev ni Två. Men när ni blir En vad skall ni göra då?" (Thomas 11)

Hans lärjungar sade till honom: "Visa oss den plats där du är, så vi kan söka efter den." Han sade till dem: Hör, den som har öron. I en ljusmänniskas inre finns ljus och det lyser upp hela världen. När det inte lyser råder mörker." (Thomas 24)

Gudsriket är i Thomasevangeliet också vårt ursprung, därifrån vi kommit. Här finner vi den bärande kristna teologin att människan ursprungligen är en fullkomlig Gudslighet (1 Mosebok 1:27) men att vi förlorat den. Frälsningens mysterium består då i att återvända till vår ursprungliga sanna natur, återvända till ur-sprunget, till Gudsligheten, till Gudsriket.

Jesus sade: "Om man säger till er 'Varifrån har ni kommit?' skall ni svara dem: 'Vi har kommit från ljuset, från den plats där ljuset blev till av sig självt och ljuset etablerade sig och uppenbarade sig i vår bild.' Om man säger till er, 'Är ni det (ljuset)?' så svara, 'Vi är ljusets söner och vi är den levande Faderns utvalda'. Om man frågar er, 'Vad är Faderns tecken i er?' så svara dem, 'Det är en rörelse och en vila.'" (Thomas 50)

2. Människans natur och hennes frälsning

Detta för oss nu till diskussionen om människans natur som från början varit odelad, hel och fullkomlig som Gud men som på grund av syndfallet blivit splittrad, tudelad, två. Detta är ett genomgående tema i kristendomen och vi möter det ofta i Bibeln. Men det handlar inte om två motsatta substanser, en idé som dock senare misstolkningar gett upphov till både i och utanför kyrkan; nej, synden, det ofullkomliga, har sin orsak i tankemönster som skiljer, fördömer och bedömer, det särskiljande väljande tänkandet. Men denna splittring är ändå så stark, så intensiv, att vi i livet kan erfara det som en närmast substantiell splittring i två separata naturer, det som aposteln Paulus definierar i termer av "kött" och "ande" och de olika viljor som är knutna till var och en natur.

Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill (Galatierbrevet 5:17); Vad köttet ger är lätt att se: otukt, orenhet, liderlighet (Gal 5:19); Den som sår i sitt kött skall skörda förgängelse ur köttet, men den som sår i anden skall skörda evigt liv ur anden (Gal 6:8). Ty de som lever efter köttet har dess sinnelag, men de som lever efter anden är andligt sinnade (Romarbrevet 8:5). Men det vill jag ha sagt, bröder: kött och blod kan inte ärva Guds rike, och det förgängliga kan inte ärva oförgänglighet (1 Kor 15:50).

Men det här har trots detta gett upphov till spekulativa teologier i kyrkans historia där frälsning endast tillkommer dem som kan leva enligt sin andliga natur. De som inte klarar av att leva ett rättfärdigt liv kan följaktligen inte undfå frälsningen och gå in i Gudsriket. Vem som är frälst och vem som inte är det har varit föremål för moraliska värderingar eller bedömning av "rätt tro" eller bådadera. Somliga har spekulerat om att endast Gud vet vem som

blir frälst, andra har definierat en "sann tro" att följa som måttet på rättfärdighet. I min egen barndom talade pingstpredikanterna om frälsningen i närmast statistiska termer i koppling till den förväntade domen vid tidens slut. Som stöd för sådana tankar anförde man bland annat detta bibelställe:

Då är två män ute på åkern; den ene tas med och den andre lämnas kvar. Två kvinnor är vid kvarnen och mal; den ena tas med och den andra lämnas kvar (Matt 24:40-41).

Men handlar det verkligen om två individer på åkern eller vid kvarnen? Eller handlar det om den inre kluvenheten i en och samma människa? I Thomasevangeliet läser vi nämligen följande:

Jesus sade: "Två skall lägga sig att vila på en säng. Den ene skall dö, den andre skall leva." Salome sade: "Vem är du människa? Du är som en (som kom) från honom som är En? Du lade dig på min säng och du åt vid mitt bord." Jesus sade till henne: "Jag är den som kom från det som är Ett. Jag fick det som tillhör min Fader." (Salome sade:) Jag är din lärjunge." (Jesus sade:) "Därför säger jag att när någon är tom blir han fylld av ljus. Men när han är splittrad blir han fylld av mörker." (Thomas 61)

Om vi går till Matteusevangeliets 25:e kapitel, en text som oftast läses under Domsöndagen i våra kyrkor och som användes flitigt i min barndoms pingstförsamling, heter det ju att Gud skall ställa fåren och getterna på höger respektive vänster sida och döma dem utifrån gärningarna:

När Människosonen kommer i sin härlighet tillsammans med alla sina änglar, då skall han sätta sig på härlighetens tron. Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja människorna som herden skiljer fåren från getterna. Han skall ställa

Forts. sid 8

Ceremoniernas plats i vårt andliga liv

Forts från Communio nr 1 2016 av ett sammandrag av två predikningar som vår kyrkas grundläggare, biskop James Ingall Wedgwood höll i Huizen i Holland hösten 1927, då han också var Nordens stiftsbiskop. För kyrkan väsentliga tankegångar presenteras här på ett häpnadsväckande modernt och för oss nu aktuellt sätt.

De två vanligaste invändningarna mot ceremonier bör behandlas var för sig. Till den förstnämnda kan vi räkna alla dem som talar om religiösa ceremonier som meningslösa, som vidskepelse, som att ställa tillbaka tiden.

Om man förstår att människan är en andlig intelligens, gudomlig till sin natur och att det existerar högre världar där hon lever samtidigt med sin fysiska existens, får alla problem nya perspektiv. Våra ceremonier är inte skapade utifrån synvinkeln att det fysiska är vår enda realitet, utan med tanke på alla dessa högre världar och hur de naturliga krafterna i dessa världar fungerar. Ceremonierna syftar till att lyfta oss till medveten kommunikation med vårt innersta jag och att återvinna "det glömda nyckelordet", den stora hemligheten som den dolda gudomligheten i människans hjärta utgör.

Den andra sortens invändningar har ett visst buddhistiskt inslag. Beroendet av riter och ceremonier har fördömts såsom fjättrar, som den mänskliga anden måste kasta av sig på sin väg. Det som fördömdes var i själva verket inte riterna eller ceremonierna utan beroendet av dem. Det måste ses mot den historiska bakgrunden att buddhismen kom till Indien vid den tidpunkt, då hinduismen var överlastad av sådana detaljer, som senare i hög grad rensats ut.

Vår inställning

Vad har nu allt detta med vår kyrkas arbete att göra? Jag tror inte att någon av oss är beroende av ceremonierna på det sättet eller ser på dem som ett självändamål. Men är det så, är det ett allvarligt hinder på vår andliga väg och måste övervinnas.

Det träningsarbete som vi gör här i vårt andliga center i Huizen*), har

som en av sina grundläggande utgångspunkter att vi måste glömma oss själva.

För det mesta är människor insvepta i en mantel av egna idéer om vad som skall göras och försöker fullfölja det som de själva uppskattar och föredrar. Det första steget blir därför att vända sig bort från sig själv och mera intressera sig för andra människor, för vad som rör sig i världen i stort och för vad som sker där än för det man personligen dras till. Därför blir det självklart för dem som kommer för att arbeta i vår kyrka att de gör det inte i första hand för sin egen skull utan för att hjälpa omvärlden. Vi tror nämligen, att varje gång den Heliga Mässan utförs, sänds väldiga andliga krafter ut i världen, som fungerar så att de ändrar den mentala atmosfären och andligt stimulerar dem som nås av denna ström. På det sättet får många människor som aldrig kommer till kyrkan verklig hjälp och ett tillskott till sin andliga växt.

Om man uppmärksam studerar en av våra gudstjänstformer, där varje närvarande person uppmanas att uttrycka sig själv så allvarligt och på en så hög nivå av andlig strävan hon kan nå, inser man följande: för en stund befinner sig ett antal människor i ett tillstånd av intensiv koncentration och arbetar på en tanke- och känslomässig nivå, som de annars sällan befinner sig på. Mycket få människor når den annars - utom i andra andliga arbetsformer av liknande innebörd. Läger man till detta Herrens välsignelse, som flödar genom Sakramenten och den andliga hjälpen genom andra instrument och från andra källor, så anar man hur mäktigt detta utflöde är. Detta kan verkligen ha stor effekt för att smälta allt det hat, misstroende

och all den olycka som dominerar världen.

Att använda ceremonier som ett sätt att hjälpa världen är alltså något helt annat än att vara beroende av dem. De som talar om att "kasta bort kryckorna" på tal om ceremonier, har nog inte förstått denna djupare innebörd i vår kyrkas arbete.

Låt mig slutligen i detta sammanhang också påpeka, att vi egentligen aldrig kan "växa ur" ceremonier. Guds egen uppenbarelse i världen förutsätter en dualitet av ande och materia eller liv och form. Ceremonier är formens vetenskap. Alla våra kropps funktioner under en dags lopp är en enda lång ceremoni. Där försiggår invecklade procedurer av att äta, klä sig, förflytta sig m. m. och våra relationer till varandra kräver också uttryck i form.

Naturligtvis kan ceremoniernas värde överskattas i vår kyrka delar vi icke vissa kyrkors uppfattning, att man måste vara döpt eller ha gått till Nattvarden etc. för att bli "frälst". Vi tror att vår värld är fältet för en mäktig Livsplan, där hela mänskligheten till slut når sin fulländning genom gudomliga krafter. Ingen speciell kyrka eller religion är absolut nödvändig i denna process - men den kan bli till stor hjälp. Vi vågar därför inom vårt arbetsfält säga att fastän Sakramenten och deras former inte är nödvändiga för andens frigörelse (= frälsning) så är de av utomordentligt stort värde och gömmer utsägliga skatter av andliga erfarenheter.

Övers. I. Nyborg-Fjellander

*) Från Sverige deltog i dessa träningsläger bl.a. Sigfrid Fjellander, Sven Serrander och Per Erik Lundén.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69, e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.

Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.

Plusgiro 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp

Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Clearingnr 6546
Kontonr 962452718

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.

Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst:

Jonas Anundi, 08-724 94 11.

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.

Se Stockholm

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp

c/o Carina Carlström, Amnevägen 34, 547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church

27 Old Gloucester St

London WC1N 3XX

United Kingdom

e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop JamesA. Zinzow

Hemsida: <http://kingsgarden.org/>

LCC

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 3-2016 är den 8 okt 2016.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

Vishet & hemlighet

Forts från sid 6

fåren till höger om sig och getterna till vänster. Sedan skall kungen säga till dem som står till höger: 'Kom, ni som har fått min faders välsignelse, och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse. [35] Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni

gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.' Då kommer de rättfärdiga att fråga: 'Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? När såg vi dig hemlös och tog hand om dig eller naken och gav dig kläder? Och när såg vi dig sjuk eller i

fängelse och besökte dig?' Kungen skall svara dem: 'Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig.' Sedan skall han säga till dem som står till vänster: 'Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga eld som väntar djävulen och hans änglar.

Forts. i nästa nummer